

Зі сховку за годинником Гюго бачив усе. Він нервово потирав пальцями невеличкий записник у кишені та вмовляв себе набратися терпцю.

Літній продавець у ятці з іграшками сперечався з дівчинкою. Вона була десь одноліткою Гюго, і він часто бачив, як дівчинка заходила в ятку з книжкою під пахвою і зникала за прилавком.

Сьогодні старий був роздратований. Може, помітив, що деякі іграшки зникли? Що ж, із цим уже нічого не вдієш.

Гюго були потрібні ці іграшки.

Літній чоловік і дівчинка ще якийсь час сперечалися, а тоді вона згорнула книжку й вибігла геть.

На щастя, невдовзі старий схрестив руки на грудях і заплющив очі.

Гюго прокрався вздовж стін, виліз крізь вентиляційний отвір і побіг через вестибюль до ятки. Він востаннє схвильовано помацав записник, а тоді обережно охопив долонею бажану заводну іграшку.

Зненацька в ятці майнув якийсь рух, чоловік підхопився з дрімоти. Не встиг Гюго кинутися навтьоки, як старий схопив його за руку.

Маленька блакитна заводна мишка випала з долоні Гюго, ковзнула по прилавку і з тріском приземлилася на підлогу.

— Крадій! Крадій! — зарепетував старий на всю порожню залу. — Покличте хтось станційного інспектора!

Від згадки про інспектора Гюго запанікував. Він викручувався, намагаючись вирватись, але чоловік іще сильніше потягнув хлопцеву руку і не відпускав.

— Нарешті я тебе спіймав. Ану вивертай кишені.

Гюго по-собачому загарчав, сердитий на себе, що спіймався.

Старий стискав дедалі міцніше, Гюго стояв уже мало не навшпиньки.

— Мені боляче!

— Вивертай кишені!

Гюго почав неохоче витягати одну за одною десятки дрібничок: шурупи, цвяпки й шматочки металу, шестерні й пом'яті гральні карти, детальки годинникового механізму, гвинтики й коліщатка. Він витягнув пожмакану коробку сірників і пару маленьких свічок.

— Тепер другу кишеню... — сказав старий.

— Там нічого немає.

— Ну то виверни її.

— У мене немає нічого вашого. Відпустіть.

— Де станційний інспектор? — старий знову закричав на всю залу. — Чому, коли треба, його ніколи немає?

Гюго знав: якщо в кінці вестибюля покажеться інспектор у зеленій уніформі — усьому кінець. Хлопчина опирався літньому чоловікові, але марно. Урешті Гюго тремтливою рукою потягнувся до кишені й витягнув маленький потріпаний записник у затертій до блиску картонній обкладинці.

Старий, усе ще тримаючи хлопця, вихопив записник і так, щоб Гюго не дотягнувся, розгорнув його і почав гортати. Одна сторінка привернула чоловікову увагу.

